

DOSSIER PEDAGÒGIC

Per a escolars a partir de 6 anys

Fitxa artística

Autors:	PERE CASANOVAS, PERE ROMAGOSA y TONI ALBÀ
Traducció i adaptació:	ENRIQUE IRIARTE
Actors:	PERE ROMAGOSA I SERGI CASANOVAS
Direcció:	TONI ALBÀ
Mirada externa:	ANNA LLOPARD, PERE CASANOVAS i PEP VILA
Escenografia:	ALFRED CASAS PERE CASANOVAS
Construcció Escenogràfica:	PERE CASANOVAS
Vestuari:	PAULETTE SAN MARTIN
Mascare:	ALFRED CASAS I PAILETTE SAN MARIN
Música :	TONIO SANTOYO
Il·luminació:	ROMGER FERRAZ
Tècnics Ilum i so:	ROGER FERRAZ i ÀLEX VILA
Fotografia i Vídeo:	ANDREU TRIAS i ARIAN BOTEY
Producció executiva i management:	ELISABET ROMAGOSA
Producció:	LA PERA LLIMONERA

Amb la complicitat de LA SALA de Sabadell, la Biblioteca Montserrat Roig i el Teatre El Centre de Sant Feliu de Llobregat.

Introducció

Amb *RUCS. La maledicció del Bruixot* la companyia La Pera Llimonera ens ha convidat a l'actuació de dos "cuentistes", o millor dit, dos explicadors de contes, condemnats a explicar mil vegades la història.. en un país molt llunyà un rei molt poderós va anar a la guerra del cigró i va deixar a la seva filla Caterina al càrrec d'un mag, el mag de la berruga verda, qui més amant de la bruixeria que de la màgia, traint les ordres del rei, va voler casar-se amb la princesa anunciant-li una falsa mort del rei en combat.

Quan el bruixot li oferí amor i protecció s'assabentà de l'amor de la princesa pel príncep Rossend, engelosit, va fer un embruix a la princesa convertint-la en una granota.

El príncep Rossend , per desencantar el malefici, ha de sortejar aventures en busca d'una copa del rei de copes, preparar un beuratge amb aigua de la font de l'aigua corrent i una perla que porta penjada al coll el monstre dels tres caps.

Un viatge d'encert i desconcert, on un embruix molt arrelat al poder de la natura no deixa de sorprendre'ns.

De tot possible dubte hem aclarit que els embruixos no porten res clar.

Abans de que us poseu a treballar aquest quadern volem confiar-vos el secret de que RUCS és una paraula màgica. Podeu provar d'utilitzar-la. Més que pronunciar-la, podeu fer-la vostra, perquè a tots en algun moment ens pot anar bé ser una mica RUCS. El malefici del bruixot.

L' Època Medieval

Es coneix com a edat Mitja al període de la història europea que transcorre entre la desintegració de l'imperi Romà d'Occident fins al segle XV. Encara que les dates no han de prendre's com a referències fixes ja que mai hi va haver una ruptura en el desenvolupament cultural d'occident.

En l'època medieval o edat mitja, les classes socials eren tres: La noblesa, el clericat i els camperols.

La noblesa estava constituïda pel rei, els cortesans i els seus vassalls. Majoritàriament eren persones d'origen franc o germànic.

El clericat que complia les funcions religioses, va tenir un paper transcendent en la societat i la cultura. Els seus membres rebien una instrucció superior que els capacitava per dirigir la societat.

La població camperola era la base de la piràmide social. Els seus integrants fora d'uns quants que havien aconseguit ser lliures, depenien d'algun senyor, ja fos per naixement o per herència. El camperol o serf no era amo de la seva persona, doncs formava part de la terra, i no podia abandonar-la sense el consentiment del senyor. Potser el seu major avantatge era que no podien ser expulsats de la hisenda, ja que estaven units a ella pràcticament com a llogaters perpetus.

Era molt característica d'aquella època la construcció de castells per a la defensa de les propietats dels nobles i del rei. En aquests castells el rei oferia la protecció als seus vassalls i als camperols que treballaven les seves terres.

Qui van ser els joglars?

Les definicions de joglar són moltes i molt diferents, des de posseïdors de mil oficis i de formació cultural diversa, fins a personatges caricaturescos, que s'encarregaven de divertir i entretenir la gent.

La seva funció es trobava entre les més singulars i extravagants dels dies medievals. Comprenia fins a instrumentistes, malabaristes, poetes fins i tot solemnes, i també a aventurers sense ofici ni benefici que alternaven les seves exhibicions musicals amb estafes en places i tabernes.

Tot i així, els joglars van ser els transmissors de la cultura durant l'Edat Mitja: difonien tècniques musicals i poètiques, notícies, esdeveniments i vivències personals en un món de gent analfabetes i impregnades de tradició oral. Aquests homes, amants de la música i la poesia, corrien grans riscos donada la seva erràtica vida, sovint exposats a pestes, guerres i carestia.

No resulta fàcil fer-se una idea precisa sobre els joglars. Ni tan sols no trobem consens entre els estudiosos moderns. El terme joglar deriva del llatí *joculator*, relacionat amb *jocus*: joc.

El teatre

Naveguem en el temps i rescatem alguns esdeveniments sobre teatre. Us volem explicar com van ser els seus orígens i el seu significat... El teatre, o la pràctica de la teatralitat, prové de l'adoració pels fenòmens de la natura on es reflectien els valors i els ideals de la comunitat.

Per un autor molt reconegut, **el teatre és la primera invenció humana**. “El teatre neix quan l'ésser humà descobreix que pot observar-se a si mateix i comença a inventar altres maneres d'actuar. L'home sempre ha viscut la necessitat de contemplar-se i de reflexar-se, així com de representar papers diferents als seus”.

Augusto Boal

A l'hora de mantenir la tradició per explicar els successos d'avantpassats, les creences mítiques i religioses es convertien en ritus i celebracions comunitàries. Els xamans, mags, bruixots posseïen una preparació molt acurada en l'art de la interpretació i simulaven ser intermediaris entre els déus i els humans. Probablement aquells foren els primers actors de la era civilitzada.

D'aquells rituals es van anar creant representacions. Va ser a Grècia concretament on es donaren les veneracions al déu Dionís, deu grec del vi molt donat a les festes i als grans àpats, allà va nàixer pròpiament el teatre clàssic.

Al llarg dels temps s'han mantingut rituals per demanar favors als déus i agrair els obtinguts. La diferència entre aquests rituals i el teatre es troba en la figura de l'espectador.

Teatre significa literalment “el lloc des d'on es mira”. Aquell qui mira una obra està convertint aquella acció, la de mirar, en un fet teatral.

A partir del drama grec van sorgir dos gèneres teatrals, que a dia d'avui encara romanen, la comèdia i la tragèdia. Per tragèdia s'entén a l'obra dramàtica d'estil apassionat que representa una acció amb successos desgraciats, on els personatges es veuen embolicats en una fatalitat o catàstrofe generalitzada.

Mentre que per Comèdia comprenem el tipus de gènere dramàtic caracteritzat per un desenllaç feliç i per la intenció, generalment crítica, moralitzadora o satírica.

Dintre de la comèdia trobem varietat de subgèneres, en la seva evolució al llarg del temps ha anat incorporant tècniques d'altres disciplines, com per exemple el clown de l'art circense.

El Clown

El clown o art del pallasso existeix des de fa milers d'anys. Ja en l'antic Egipte es troben referències a personatges extravagants que amenitzaven als cortesans, probablement aquells van ser els primers pallassos. Aquells pallassos rebien un tracte molt distingit en la seva comunitat i moltes vegades, donada la seva llibertat d'expressió, influïen amb els seus comentaris en les decisions d'estat.

Actualment, encara que hi ha diferents tipus de pallassos, deixant de costat el tracte estètic que emprin, com el típic nas vermell o la perruca ataronjada, trobem dos rols característics; El clown blanc o cara blanca i l'August.

El Clown blanc, també cridat carablanca, sol anar maquillat de blanc i vestit amb elegants vestits brillants. D'aparença seriosa, representa el seny, l'ordre, el món adult, la contenció.

Mentre que l'August reconegut pel seu paper de ximple, és molt més extravagant, portador d'idees absurdes, sorprenents, no deixa de provocar contínuament. Representa la llibertat i la sinceritat, el món infantil.

Si trobem als dos tipus de pallassos actuant junts, el carablanca sol manar a l'August.

En RUCS. La maledicció del bruixot els dos personatges encarnen els papers de carablanca i august. Mentre que un intenta posar ordre i explicar la història coherentment, el seu company, l'August li fastigueja una vegada i una altra els seus intents.

L'humor

S'han fet molts estudis sobre l'humor i diferents autors han volgut classificar els diferents tipus d'humor. Encara que cap classificació ha estat molt satisfactòria, s'han definit tres teories tradicionals.

La teoria del sense sentit o incongruència, teoria de la superioritat i teoria de la distensió.

La teoria del sense sentit es refereix al fet que determinats successos inesperats donin com a resultat quelcom divertit. Quan el que succeeix sofreix un canvi inesperat o incongruent, aquest contrast provoca el riure. L'humor implica distorsió, sortir de la norma, és el que ens crida l'atenció, ens sorprèn i desperta la nostra capacitat de riure.

La teoria de la superioritat enfoca el riure a partir de les desgràcies alienes. Es produeix un estat d'elevació i d'autosuficiència davant les dificultats o errors de l'altre. Jutgem com a còmica una situació quan veiem que l'altre fracassa mentre pensem que nosaltres la superaríem amb més possibilitats, això és el que considerem divertit.

La teoria de la distensió es basa amb que actuem sotmesos a pressions i estímuls que exciten als nervis acumulant tensions. La manera de descarregar aquestes tensions per a proporcionar un alleugeriment i restablir l'equilibri és expressant el riure. Com més tensió existeix en un grup, més fàcil serà que algú se li escapi la riallada.

Ens agradaria que recordéssiu situacions de l'obra que es puguin relacionar amb alguna d'aquestes teories.

També podeu comentar alguna experiència personal que es pugui classificar en alguna de les teories esmentades.

RUCS... L'espectacle

Ara, per a recordar una mica RUCS. La maledicció del bruixot i reflexionar sobre l'argument i el que ha significat, et proposem alguns comentaris i alguna qüestió.

Què et suggeria el títol de l'espectacle abans d'assistir a la representació? Del que t'esperaves al que has vist, quines diferències trobes?

.....
.....
.....
.....

L'ambientació de l'obra encara que és fantàstica ens suggereix a l'època medieval. Què recordeu de l'obra que es pugui relacionar amb aquella època? Com creieu que era la vida dels habitants en aquells temps tan llunyans? La història mostra uns detalls descriptius del lloc on va tenir lloc, podríeu fer una descripció del paisatge de la història? Quines diferències trobes amb una descripció de qualsevol paisatge proper on tu vius?

.....
.....
.....
.....

Quan assistim a una obra de teatre seguim unes pautes de comportament més o menys establertes. Ens asseiem en la butaca i presenciem la representació. L'escenari del teatre és el lloc on es desenvolupa habitualment la interpretació. Per on creus que estava repartit el drama escènic? Us heu sentit participants de l'obra?

.....
.....
.....
.....
.....

La puntualitat en el teatre és fonamental i alhora molt expectant. Mentre els actors es preparen per l'actuació, el públic va omplint la platea i es disposa a que comenci la funció. És molt important que el temps s'amidi amb molt rigor. Heu arribat alguna vegada tard a algun lloc on era molt important que fóssiu puntuals? Quina emoció recordeu quan heu vist que entraven els actors?

.....
.....
.....
.....
.....

Quina diferència trobes entre les paraules; comptadors de contes i cuentistes? Algú us ha espatllat alguna exposició, interrompent contínuament el vostre treball, o explicació? O no us ha permès expressar-vos com volíeu?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Et resulten familiars aquestes paraules? Un, dos, tres, salvat per mi i pels meus companys! Què significa per a tu la paraula viceversa? Creus que avui dia totes els carrers duen A Roma? I en l'època medieval? A quin significat històric creus que al·ludeix aquesta expressió?

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Perquè li diuen la guerra del cigró? Tu creus que el rei no saluda? I si no ho fa, perquè creus que no saluda? Quan parlem de la cort, a qui ens referim? Avui dia queden poques monarquies en el món, antigament la reialesa tenia molt més poder. Tenen el mateix paper els reis d'ara que els d'abans?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Com aconsegueix el Príncep Rossend preparar el beuratge que va desencantar de l'embuixament a la princesa Caterina?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Passem a l'acció

Ara us volem proposar que proveu alguna dinàmica dramàtica. Penseu que la paraula dramàtica habitualment se sol associar amb situacions de tristesa o malenconia, però en realitat la paraula dramàtica, en teatre s'entén indistintament o viceversa a la teatralitat.

L'origen de la paraula drama prové del grec i el seu significat comprèn la representació d'una acció conduïda per uns personatges en un espai determinat.

L'origen del drama es troba en la pràctica de la interpretació sense tenir en compte un resultat final. La dramatització no conta amb la representació d'un espectacle, però utilitza en el seu procés les eines del teatre.

L'origen d'aquestes paraules, art i drama tenen avui un tracte subtilment diferent al que van tenir en els seus orígens.

Per Art es comprèn l'activitat espiritual per mitjà de la qual l'home crea obres amb la finalitat de bellesa. La seva etimologia, o l'origen de la paraula, art prové del grec; *Ars, Artis* que significa habilitat o professió.

Totes les persones en algun moment, per molt RUCS o ignorants que siguem, experimentem la necessitat de representar amb bellesa els nostres sentiments.

Aquesta necessitat se satisfà amb la creativitat artística.

Aclarits alguns conceptes relacionats amb el teatre, volem que passeu a l'acció pròpiament.

Ara es tracta que us submergeu en aquest mar que és la dramatització.

Consciència corporal

Ens agradaria que per a començar us relaxéssiu. És necessari per a una bona sessió de teatre desconnectar amb el que s'estava fent abans. És interessant contar amb un espai on pugueu descalçar-vos i us trobeu confortablement. I per a dotar a aquest acte d'un ritual, podeu tancar els ulls i imaginar-vos una història.

Una vegada ja heu entrat en joc us proposem que feu un exercici de moviment per a escalfar un poc el cos.

Seguint amb els ulls tancats farem com si volguéssim inflar-nos com un globus.

Abans de començar a inflar, dempeus, amb les cames una mica separades, notarem el pes del cos com cau sobre la planta dels peus. Agafarem aire, sentint com s'inflen els pulmons. Suaument. I Ara a poc a poc deixarem anar l'aire.

Conforme l'aire va sortint ens anem encongint de manera que l'esquena va caient i el nostre cap queda entre les cames. Les cames han de quedar flexionades per repartir el pes del nostre cos, els braços han de quedar penjant, esvaïts cap a endavant.

Mantenint-vos uns segons en aquesta posició. Per a provocar la necessitat de tornar aspirar, tornarem a la posició inicial aspirant. L'important és sentir que l'aire entra sol, no l'inspirem, deixem que entri.

Podeu seguir un ordre determinat en l'aspiració, primer estirant les cames, pujant el tronc, el cap, i finalment deixant anar l'aire per la boca.

L'aire el podeu deixar anar amb diferents intensitats; a poc a poc, amb suavitat, o amb força. L'important d'aquest exercici és el reconeixement de cada part del cos i la coordinació del seu moviment.

Després de l'última expiració, sentiu la respiració més tranquil·la i noteu com el pes del vostre cos es reparteix de manera equilibrada sobre els peus. Ara podeu obrir a poc a poc els ulls.

Creació de personatges

Ara mantenint una postura corporal escollida crearem el moviment d'un personatge, i ens anirem repartint per l'espai de l'aula. Els personatges poden ser imaginats com un bruixot, un rei, una princesa, un príncep o una granota...

En la creació dels personatges podem escollir entre un paper determinat o podeu inventar-vos un.

Els personatges poden ser reals, imaginaris, històrics, coneguts, d'actualitat... Serà el tractament de la seva conducta i l'estil que mantingueu en les seves actituds el que modelarà el vostre personatge.

El seu caràcter podrà ser introvertit, tancat, molt sociable, o pessimista i hermètic, pot ser extravertit i alegre, o desorganitzat i incoherent. Podeu fer combinacions entre els diferents trets que pugui presentar un personatge, sorprès, atemorit, oblidat, empipat, content, desconfiat, dormit ...

El tracte interpretatiu que li doneu al personatge ha de anar coordinat amb el moviment del vostre cos, això li donarà credibilitat.

A un personatge vigorós, amb empena, el cap li quedarà ben amunt, el pit ressaltarà prominent, el tronc es mantindrà ben ferm i les cames entre obertes. El seu pas serà decidit.

Si escolliu a un personatge antagònic, fràgil i feble, el cap estarà cabut, les espatlles penjaran endavant i les cames s'arrossegaran al caminar.

Aneu provant amb diferents comportaments i ajusteu les accions al personatge que heu creat. Repartits per l'aula en rotllana, anireu dient una paraula que representi al personatge, acompanyant amb algun moviment que identifiqui amb el seu cos la intenció del personatge.

Ens ajudem amb les màscares

Les màscares són un fantàstic recurs per a classificar el personatge que representem. Normalment estan fetes de cartró encara que es pot confeccionar amb fusta, cuir, paper, guix... sigui quin sigui el material que escollim, hem d'aconseguir cobrir una part o la totalitat del nostre rostre.

En teatre les més utilitzades són les mitges màscares que ens permeten parlar. I les més conegudes són les utilitzades en la Comèdia de l'Art.

La màscara actua de transformador de qui la fa servir. Podeu anar descobrint les possibilitats que us dona expressant els sentiments i la consecució d'una idea, integrat pel comportament del personatge.

En l'obra RUCS, La maledicció del bruixot hem vist com els actors utilitzaven elements que dotaven als personatges de característiques per a canviar la seva personalitat.

La paraula persona prové del llatí i significa literalment màscara d'actor.

Les màscares doten als actors de personalitats establertes, els personatges.

La comicitat es produeix per la falsa interpretació de certes paraules o situacions. Els personatges actuen com si estigués passant el que no està succeint, aquest contrast entre els seus actes i el que seria d'esperar desperta el goig entre els espectadors.

Vosaltres podeu construir-vos una màscara de forma molt senzilla amb cartrons i cartolina que s'adaptin perfectament a la cara de qui l'hagi d'utilitzar.

Us proposem una manera de construir una màscara una mica més elaborada.

Màscara d'escaiola

Per a fer aquesta màscara necessiteu el següent material:

Benes d'escaiola, pintura i una corda o goma elàstica.

Eines:

Plàstic tipus "film" per a cobrir la cara i que no s'enganxi el guix a la pell. Una palleta, tisores, un ganivet, i una galleda per a l'aigua.

Per a fer aquesta màscara podeu utilitzar la vostra cara de motlle. Us poseu per parelles. Heu de protegir la cara perquè el guix no s'enganxi a la cara amb el plàstic fi. Taparem totes les parts que es puguin embrutar amb el guix, tenint especial cura en les parts més sensibles, com els ulls, el nas i la boca. Us recomanem que us estireu recolzant la base del cap en alguna taula, o sobre el terra. De manera que estigueu còmodes.

Perquè respireu bé, li farem un forat en el plàstic sobre la zona de la boca, introduïu la palleta i així mentre es faci el modelat de guix pugueu respirar correctament.

Abans de modelar, retallarem trossets de bena d'uns 8- 10 cms aproximadament. Amb la cara protegida i la palleta a la boca, anirem recobrint amb les benes d'escaiola, sobreposant els trossos en forma de xarxa. La bena ha de submergir-se en aigua, es recomana que aquesta estigui a temperatura tèbia, fins que es remulli bé per a anar afegint al motlle.

Una vegada quedi recoberta, esperarem a que quedi eixuta i tingui la duresa que considerem suficient, separarem la màscara de la cara, amb cura perquè no es deformi. Deixarem que acabi d'assecar-se completament sobre una taula de treball.

Una vegada aconseguida la màscara, foradarem la part dels ulls i la boca. Podeu incorporar volums sobre ella.

Una vegada tingueu la base preparada podeu decorar-la amb pintures.

Finalment feu els forats en els laterals per a passar una corda o una goma elàstica i ja teniu la màscara llesta per a utilitzar.

Construcció d'arguments

Les històries de malefics són molt interessants per a construir ambients escènics. Ens marquen clarament l'estructura d'una obra teatral. La presentació d'uns personatges, un nus i un desenllaç.

La tradició oral transmet les obres de generació en generació, modificant-les constantment. Cada recitador pot reconstruir la història introduint variants. L'obra mai és definitiva, varia. Generalment ignorem qui va ser l'autor i al llarg dels temps es van incorporant encerts i desencerts per aquells que fan seva la història.

Podeu crear un malefici basat en l'argument de RUCS. La maledicció del bruixot amb els següents elements:

Uns personatges: els juglares que reciten la història, la princesa Caterina, el príncep Rossend i el Rei.

Altres personatges màgics: el mag de la berruga verda i el mirall màgic.

Uns personatges animals: granota, "curiós" el cavall i el monstre del tres caps.

Finalment els personatges materials animats: el rei de copes i la font de l'aigua corrent.

Per a donar sentit a les accions de cadascun dels personatges podeu utilitzar: baguls, màscares, teles i teixits, paraigües, llima, mirall, pergamí, copa, perla gegant, espasa, rem, gàbia, saler, porró.

Els espais poden cobrir-se amb escenografies que representin: El palau, el mercat, la presó, la torre.

Podeu figurar paratges i edificis: altes muntanyes, llacs, castell, poble, bosc, pou d'aigua.

Jocs teatrals

Les estàtues

El segon encanteri que va intentar fer-li el mag de la berruga verda a la princesa Catalina i al príncep Rossend va ser convertir-los en estàtues.

Us proposem un joc relacionat amb les estàtues. Podeu acompanyar-vos d'alguna música que us suggereixi activitat, i si compteu amb instruments musicals us els podeu anar intercanviant.

Us proposem un joc per practicar el moviment i la paraula. Necessiteu material de tipus disfresses per caracteritzar el vostre personatge, un reproductor de música o instruments i un espai per poder ballar. Cada vegada hi haurà un encarregat de posar i parar la música. Quan deixi de sonar, en aquell moment heu de quedar petrificats.

A qui continua ballant passat uns instants, rellevarà el lloc de l'encarregat de parar la música.

Joc del mirall

Per parelles us poseu una o un davant de l'altre/a.

Per començar podeu buscar una posició neutra, no evitant no expressar res, evidentment és impossible, però per arrencar cal trobar una actitud/postura mínimament confortable. Podeu provar amb la següent proposta:

Somrient tan sols amb els llavis.

Plorant tan sols amb els llavis.

Arquejant les celles mostrant espant, sorpresa i felicitat

Ajuntant les celles i expressant sentiments de dolor, pena i tristesa.

Estrenyent les dents i separant els llavis expressant fúria, atac, agressivitat.

Baixant les celles i mostrant una actitud d'enuig, ferotge i amb maldat.

Aixecar només una cella amb intenció de desconfiança, recel i admiració.

Inflar i desinflar les galtes

Torçar la boca cap un costat i cap l'altre

Picar l'ullet

Petita improvisació

El mirall màgic dona llargues al príncep Rossend, quina analogia amb la vida quotidiana creus que podem establir en els nostres dies?

T'has trobat impedit de recursos davant d'una taquilla? Què en penses de la paperassa?

Per anar a solucionar qualsevol tràmit a alguna taquilla fa falta presentar-se amb un bon somriure, no sempre és efectiu com ja sabeu, però intentar-ho pot convenir-nos. La resposta que rebem ens pot canviar l'estat d'ànim.

Podeu muntar una taquilla amb un bagul i un marc.

I per parelles podeu fer que tramiteu una instància.

Podeu representar diferents estratègies relacionades amb diferents estats d'ànim; parlant molt fluixet i plorant, veu normal però escapant el riure, mut expressant únicament amb gests, cridant i tartamudejant.

Treballem el text

Quan llegim en veu alta mantenim pujades i baixades del to amb la nostra veu.

Quan recitem un text intentarem ajustar al màxim l'entonació amb la pujada de to per a aconseguir que la lectura expressi la intenció encara que sigui exagerada.

Un bon exercici utilitzat en teatre per a preparar els òrgans articuladors de la veu és simular que esteu menjant xiclet. Porteu el xiclet a totes les parts de la boca. Infleu globus de xiclet imaginaris i després feu-los petar!

Sentiu com utilitzem galtes, llavis, mandíbula, i boca en general.

Per practicar podeu realitzar els gestos més rars i estranys possibles. Valorareu la importància de la línia melòdica per a la lectura i la dicció expressiva una vegada la practiqueu.

Us proposem que narreu una història, ja sigui inventada o real. Heu d'explicar-la com si fos un conte en primera persona, com si realment l'hagueu viscut. Quan acabeu, la resta dels companys i companyes han d'endevinar si tractava d'una història real o inventada.

Per a explicar una història es recomana tenir en compte alguns aspectes.

És preferible no memoritzar la història sinó assimilar-la, fer-la nostra. Entendre-la i ser capaç de narrar-la amb el volum adequat i amb una dicció clara. També és important que no interrompeu la narració si sorgeix algun contratemps, intentar en el cas que us passi improvisar mantenint la calma sense atabalar-vos. Tingueu en compte que l'expressió del cos també "parla", els gestos "pinten" de colors les vostres paraules. En definitiva, el més important és que gaudiu allò que expliqueu.

Jocs de paraules

En la recitació trobem freqüentment l'ús del vers. Un recurs que en la tradició oral ha servit per a mantenir el record de valors universals i experiències comunes. Els rodolins és la forma més simple de fer poesia. Podeu intentar construir un guió a força de recopilar rodolins. Us apuntem alguns d'exemple:

*Hola Rei de Copes sóc el Príncep "Rosendo"!
Hola Príncep "Rosendo" quin cavall tan "estupendo"!*

*Oh! Rei de Copes vinc a demanar-vos que m'ajudeu!
Doncs hauràs de saltar amb un peu!*

*Caram quin Rei més bromista!
Sóc més bromista que un ciclista que va corrent per l'autopista!*

*Bé, ja n'hi ha prou de problemes i rodolins.
Doncs Adéu i que se't mengin els ratolins!*

*Però necessito la vostra copa. ¿Què me la podeu donar?
Ara haig d'anar a jugar, si la vols torna demà!*

*No, no, no, deixeu-me-la després ja us la tornaré...
I mentrestant amb què beuré estimat cavaller?*

*Adéu Rei de Porrns i moltes gràcies...
I hauré de vigilar que no em trepitgi els cordons i em caiguin els pantalons!*

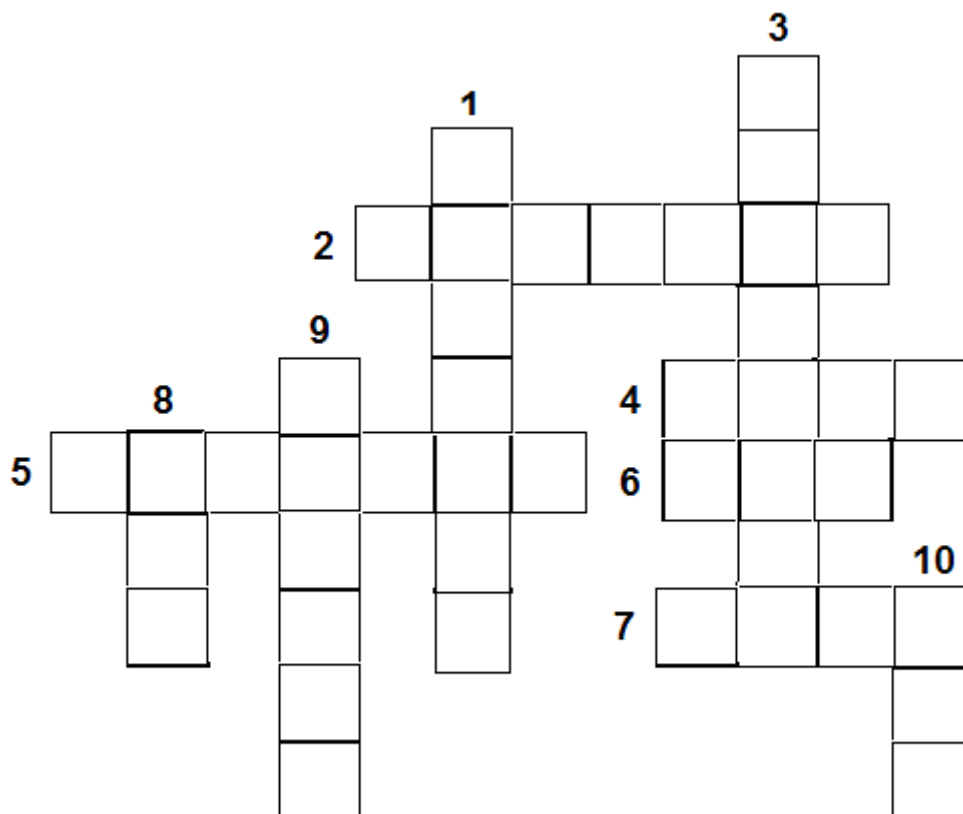
*Adéu Rei de Porrns i moltes gràcies...
I me'n vaig fent saltirons a menjar un bon plat de macarrons!*

Adéu Rei de Porrns i moltes gràcies...

*I porto uns calçotets mol bufons...
Fot el camp! Ja estem cansats de tants poemes i rodolins!*

Mots encreuats

- 1 . Nom del cavall
- 2 . Animal que viu en els tolls
- 3 . Nom d'una princesa
- 4 . Pas del cavall
- 5 . L'encarregat dels encisos
- 6 . Cant dels ocells
- 7 . El monstre té tres
- 8 . Qui mana en el castell
- 9 . Quan et mires et veus a tu mateix
10. Estrella que ens escalfa

Pou de lletres

Es tracta de trobar la llista de paraules en el següent pou de lletres.

Viceversa, Joglar, Porró, Màscara, Espasa, Gripau, Sol, Copa, Carpa, Bagul, Berruga, Escut, Mirall, Piu, Granota, Lluna, Pou, Font

R	J	O	G	L	A	R	G	B	M
E	H	P	I	U	T	R	A	A	J
C	E	O	N	K	B	U	M	G	A
A	S	R	E	V	E	C	I	V	T
R	C	R	S	E	R	Q	R	L	O
P	U	O	P	R	R	A	A	O	N
A	T	N	A	N	U	L	L	B	A
S	O	L	D	U	G	O	L	O	R
H	K	M	A	G	A	C	I	J	G
F	O	N	T	A	N	A	E	P	O

La Pera Llimonera

La Pera Llimonera partint del joc teatral dels joglars, clowns i bufons, i mitjançant la improvisació com base per a la creació dels seus espectacles ha anat consolidat un estil propi, en el qual els seus textos, senzills i directes, plens de jocs de paraules, complementats pel gest i la imatge, són les claus per a arribar a un públic de totes les edats.

La companyia va ser creada en 1993 per Pere Casanovas i Pere Romagosa. Ambdós havien estudiat junts en l'escola El Timbal i en El Col·legi del Teatre de Barcelona amb Berty Tobías. Van treballar junts amb les companyies de Teatre "EL LLAMP", "THA VILLAGE IDIOTS" en els Jocs Olímpics de Barcelona'92 i en diverses col·laboracions amb "LA CUBANA".

La Companyia ha realitzat representacions per tota Espanya amb els seus espectacles.

"RUCS, El Malefici del Bruixot", estrenat en la XIII Fira de Teatre al Carrer de Tàrrrega en 1993, obtenint el premio "Nas d'Or" en el Festival Internacional de Pallassos de Cornellà.

"QUO NO VADIS", estrenat al juny de 1995 en Igualada.

"LLORENÇ DE L'ÀVIA I LA CATIFA VOLADORA", estrenat l'any 2000 en la XX Fira de Teatre al Carrer de Tàrrrega.

"GRIM,GRIM O LA BLANCALLOPS I ELS SET PORQUETS", dirigit també per en Toni Albà , al Teatre Principal de Zamora dintre de les "Encuentros TE VEO 2005".

"TORTUGA, L'Illa d'en Tresot", estrenat l'any 2012 a la XXI Fira de teatre infantil i juvenil La Mostra. Al Març d'enguany la versió en castellà (TORTUGA, La Isla de Teodoro) rep el PREMI FETEN 2012 a la Millor Interpretació Masculina de Pere Casanovas i Pere Romagosa. Direcció de Toni Albà.

"PLORS DE COCODRIL" estrenat el 2016 al Teatre de l'Aurora d'Igualada dins la MOSTRA d'IGUALADA XXVII Fira de teatre infantil i juvenil. Candidat als XXI PREMIS MAX de las Artes Escénicas 2018 com a Millor espectacle infantil, juvenil o familiar dirigit per Andreu Martínez.

"BAOBAB Un arbre, un bolet i un esquirol" estrenat el 2019 a la Mostra d'Igualada. Premi Millor Espectacle per Votació del Públic de la Mostra d'Igualada 2019 i Premi Xarxa Alcover 2019.

"UN VESTIT NOU PER A L'EMPERADOR" estrenat el 2022 a la Mostra Igualada i el 2023 a FETEN Feria Internacional de Artes Escénicas para niños, niñas y familias. Premi millor espectacle Mostra Igualada, Premi Xarxa Alcover i Premi FETEN 2023 a la Millor Dramatúrgia.

Companyia associada a:

Col labora:

GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE EDUCACIÓN, CULTURA Y DEPORTE

SECRETARÍA DE ESTADO DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

c/ Torres i Bages 22, 1er.
08980 Sant Feliu de Llobregat
Tel 93 685 0771/609 35 60 95
teatre@laperallimonera.com
www.laperallimonera.com